

Zjavenie Ježiša Krista – číslo jedna

Semená zjavenia: Odhaľovanie prorockej tapisérie od podobenstiev po posledné varovanie

Jeff Pippenger
2023-07-29

Spojené štáty sú v Biblii výslovne označené. Existuje niekoľko biblických pasáží, ktoré osobitne označujú Spojené štáty na konci sveta. V trinástej kapitole Zjavenia sú Spojené štáty druhou, čiže šelmou s dvoma rohmi, ktorá vystupuje zo zeme a zakazuje celému svetu kupovať alebo predávať — ak nemajú znamenie šelmy.

A videl som inú šelmu vystupovať zo zeme; mala dva rohy podobné baránkovým, ale hovorila ako drak. A vykonáva všetku moc prvej šelmy pred ňou a spôsobuje, aby sa zem i tí, čo na nej prebývajú, klaňali prvej šelme, ktorej smrteľná rana bola uzdravená. A robí veľké divy, takže pred očami ľudí spôsobuje, aby z neba zostupoval na zem oheň. A zväzda tých, čo prebývajú na zemi, prostredníctvom tých znamení, ktoré jej bolo dané konať pred očami šelmy; a hovorí tým, čo prebývajú na zemi, aby zhotovili obraz šelme, ktorá mala ranu od meča, a ožila. A bolo jej dané vdýchnuť život obrazu šelmy, aby obraz šelmy aj hovoril, aj zapríčinil, aby boli pobití všetci, ktorí by sa nekláňali obrazu šelmy. A pôsobí, aby všetci, malí i veľkí, bohatí i chudobní, slobodní i otroci, dostali znak na pravú ruku alebo na svoje čelá, a aby nik nemohol kupovať ani predávať, iba ten, kto má znak, alebo meno šelmy, alebo číslo jej mena.

Tu je múdrosť. Kto má rozum, nech spočíta číslo šelmy, lebo je to číslo človeka; a jeho číslo je šesťsto šesťdesiatšesť. Zjavenie 13:11–18.

V tomto úseku sa nachádza sedem hlavných prorockých charakteristík spojených s dvojrohým zemským zvieraťom. Vykonáva moc šelmy, ktorá ho predchádzala; spôsobuje, aby sa celý svet klaňal šelme, ktorá bola pred ním; činí veľké divy, ktoré vidia všetci ľudia; zväzda celý svet a prikazuje svetu, aby zhotovil obraz šelmy, ktorá bola pred ním; dáva život obrazu šelmy a ten hovorí; pod trestom smrti núti celý svet klaňať sa obrazu šelmy; a núti celý svet prijať znak buď na čelo, alebo na ruku a zakazuje kupovať a predávať tým, ktorí nemajú znak, meno alebo číslo šelmy.

Dielo zvodu, ktoré vykonáva šelma vystupujúca v jedenástom verši „zo zeme“, je také klamlivé a mocné, že „zväzda tých, čo bývajú na zemi“. Celý svet bude zvedený Spojenými štátmi. To znamená, že s výnimkou Božej cirkvi má byť celý svet zvedený k prijatiu znamenia antikrista. Prorocké udalosti, ktoré predchádzajú tomuto celosvetovému zvodu, sú už v pohybe.

V Biblii sú príbehy, ktoré pozná väčšina ľudí, hoci len povrchné. Väčšina už počula o stretnutiach medzi Mojžišom a faraónom, Danielom a Nebúkadnecarom alebo Ježišom a Pilátom. Ľudia poznajú tieto biblické príbehy na rôznej úrovni porozumenia, no nemusia si nevyhnutne uvedomovať, že biblické proroctvo priamo a veľmi konkrétne označuje kráľov a kráľovstvá. Tak to bolo aj v prípade Mojžiša, Daniela a Krista. Egypt, Babylon a Rím boli všetky v biblickom

proroctve vopred výslovne označené ešte pred dejinami, v ktorých sa naplnili predpovede týkajúce sa ich príslušných kráľovstiev. Boh sa nikdy nemení.

Lebo ja som Hospodín, nemením sa; preto vy, synovia Jakobovi, nie ste strávení. Malachiáš 3:6.

Ježiš Kristus ten istý včera i dnes i naveky. Hebrejom 13,8.

Skutočnosť, že Boh sa nikdy nemení, nám umožňuje uplatniť jednoduchú logiku pri našom skúmaní dvojrohej zemskej šelmy zo zjavenia trinástej kapitoly. Keďže vieme, že Boh predložil predpovede, ktoré priamo označili kráľovstvá Egypta, Babylonu a Ríma v čase, keď každé z nich prichádzalo do styku s Božou cirkvou a prenasledovalo ju, môžeme stanoviť určité skutočnosti týkajúce sa zemskej šelmy zo zjavenia trinástej kapitoly. Zemská šelma bude, tak ako Egypt, Babylon a Rím, priamo označená v biblickom proroctve vopred pred dejinami, v ktorých sa naplní predpoveď týkajúca sa tohto národa. Hovorím, že túto skutočnosť môžeme stanoviť na základe veľmi jednoduchého, no dôležitého biblického pravidla. Toto pravidlo určuje, že pravda sa ustanovuje na základe svedectva dvoch.

Na výpoveď dvoch svedkov alebo troch svedkov bude usmrtený ten, kto je hoden smrti; no na výpoveď jedného svedka nebude usmrtený. Deuteronomium 17,6.

Jeden svedok nepovstane proti človeku pre nijakú nepravosť ani pre nijaký hriech, pri akomkoľvek hriechu, ktorého by sa dopustil; výpoveďou dvoch svedkov alebo výpoveďou troch svedkov bude vec potvrdená. Deuteronomium 19,15.

Toto je tretí raz, čo prichádzam k vám. Na ústach dvoch alebo troch svedkov bude potvrdené každé slovo. 2 Korint'anom 13:1.

Proti staršiemu neprijímaj žalobu, iba ak na základe dvoch alebo troch svedkov. 1 Timotejovi 5:19.

Biblické proroctvo predpovedalo zánik starovekého Egypta, keď Boh jednal s odbojným faraónom Egypta. Biblické proroctvo predpovedalo vzostup i pád starovekého Babylonu a zároveň sa zaoberalo odbojnými kráľmi Babylonu. Biblické proroctvo predpovedalo vzostup a pád ríše pohanského Ríma a označilo i riešilo skazených predstaviteľov Ríma. Dôslednosť Božieho nemenného charakteru dosvedčuje, že najvýznamnejšie kráľovstvo spomenuté v biblickom proroctve — zemská šelma zo zjavenia trinást' — bude celkom iste označené biblickým proroctvom.

Keď sa naplní proroctvo o šelme zo zeme zo Zjavenia trinástej kapitoly, Božia cirkev bude stáť v konfrontácii s politickým a náboženským vedením tejto šelmy zo zeme, ako je to prorocky znázornené na Mojžišovi, Danielovi a Kristovi. Prorocká úloha Spojených štátov na konci sveta je jednou z hlavných tém biblického proroctva. Keď budeme rozvíjať biblické informácie, ktoré určujú úlohu Spojených štátov v biblickom proroctve, budeme používať pravidlá, ktoré sa nachádzajú v samotnej Biblii, lebo Božie slovo nepotrebuje nijakú ľudskú definíciu. Starovekému Izraelu boli dané obradné pravidlá, zdravotné pravidlá, desať mravných pravidiel, pravidlá pre poľnohospodárstvo a tak ďalej. Boh je Bohom poriadku.

Všetko nech sa deje slušne a podľa poriadku. 1. Korint'anom 14:40.

Biblický záznam neposkytuje nijaké svedectvo, ktoré by naznačovalo, že človek by bol požehnaný tým, že by jednoducho ignoroval pravidlá dané Bohom. Kto môže očakávať, že bude požehnaný, ak bude ignorovať pravidlá prorockého výkladu ustanovené v Biblii a Bibliou na účel štúdia prorocietv?

Pod'te teraz, a rozsud'me sa spolu, hovorí Hospodin: hoci sú vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh; hoci sú červené ako karmín, budú ako vlna. Izaiáš 1:18.

Keď použijeme biblické pravidlá, dovolíme Biblii, aby sama určila a potvrdila, či sú tieto pravidlá pravé alebo falošné. Tak ako pri všetkých rozličných Božích pravidlách, vždy existuje satanova napodobenina týchto pravidiel. Preto je nevyhnutné, aby sa pri použití pravidla na ustanovenie pravdy preskúšala tak identifikovaná pravda, ako aj použité pravidlo.

Milovaní, neverte každému duchu, ale skúšajte duchov, či sú z Boha, pretože do sveta vyšlo mnoho falošných prorokov. 1. Jána 4,1.

Ďalším zámerom tejto štúdie, popri určení prorockej úlohy Spojených štátov, je odhaliť tajné posolstvo z knihy Zjavenie, ktoré Ježiš ukryl až do tejto osobitnej generácie.

Skryté veci patria Hospodinovi, nášmu Bohu; ale zjavené veci patria nám a našim synom až naveky, aby sme plnili všetky slová tohto zákona. Deuteronomium 29,29.

Zjavené Božie prorocké tajomstvá majú za cieľ umožniť tým, ktorí toto tajomstvo prijímajú, zachovávať Jeho zákon. Ľudia môžu zachovávať Jeho zákon iba vtedy, ak je napísaný na ich srdci. Tajomstvo, ktoré sa odpečat'uje v knihe Zjavenia, je súčasťou procesu, v ktorom Duch Svätý zapisuje Boží zákon do nášho vnútra a na naše srdcia. Tajomstvo, ktoré sa otvára Božiemu ľudu, ak a keď je prijaté vierou, ustanovuje novú zmluvu.

Hľa, prichádzajú dni, hovorí Hospodin, keď uzavriem novú zmluvu s domom Izraela a s domom Júdu: nie podľa zmluvy, ktorú som uzavrel s ich otcami v deň, keď som ich vzal za ruku, aby som ich vyviedol z egyptskej krajiny; moju zmluvu porušili, hoci som im bol manželom, hovorí Hospodin: Ale toto bude zmluva, ktorú uzavriem s domom Izraela po tých dňoch, hovorí Hospodin: Svoj zákon vložím do ich vnútra a vpíšem ho do ich srdca; a budem ich Bohom a oni budú mojím ľuďom. Jeremiáš 31:31–33.

„V posledných dňoch dejín tejto zeme má byť Božia zmluva s jeho ľuďom, ktorý zachováva jeho prikázania, obnovená.“ Review and Herald, 26. februára 1914.

Zjavenie 1:1–3 Posledné výstražné posolstvo:

Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má čoskoro stať; a poslal to a oznámil skrze svojho anjela svojmu služobníkovi Jánovi, ktorý vydal svedectvo o slove Božom, o svedectve Ježiša Krista a o všetkom, čo videl. Blahoslavený je ten, kto číta, i tí, ktorí počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú to, čo je v ňom napísané, lebo čas je blízko. Zjavenie 1:1–3.

Prvé tri verše prvej kapitoly Zjavenia určujú, že „Zjavenie Ježiša Krista“ je posledným posolstvom pre ľudstvo. Je to zjavne posolstvo, pretože „Zjavenie Ježiša Krista“ mu bolo dané od nebeského Otca, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa „má čoskoro stať“.

Sme vyzvaní, aby sme vzali do úvahy, že „Duch Svätý takto usporiadal veci, tak pri daní proroctva“, ako aj „v zobrazených udalostiach“.

„Duch Svätý tak usporiadal veci, tak pri daní proroctva, ako aj v zobrazených udalostiach, aby naučil, že ľudský činiteľ má zostať mimo dohľadu, skrytý v Kristovi, a že Pán Boh nebies a Jeho zákon majú byť vyvýšené. Čítajte knihu Daniel. Pripomeňte si, bod po bode, dejiny kráľovstiev, ktoré sú tam predstavené.“ Testimonies to Ministers, 112.

„Zobrazené udalosti“ a tiež „odovzdanie proroctva“ v prvých troch veršoch prvej kapitoly Zjavenia osobitne znázorňujú postupný proces, akým Boh komunikuje s ľuďmi, a zároveň určujú, že posolstvo, ktoré je sprostredkované, sa nazýva „Zjavenie Ježiša Krista“.

Ježiš Kristus potom urobil s posolstvom, ktoré prijal od Boha, dve veci. Poslal toto posolstvo prostredníctvom svojho anjela a týmto anjelom ho aj oznámil v znameniach. Jeho anjel potom priniesol posolstvo prorokovi Jánovi, ktorý ho zapísal a poslal cirkvám pre teba i pre mňa. Prvé tri verše boli „tak utvorené“ „Duchom Svätým“, aby zdôraznili tak „posolstvo“, ako aj „proces komunikácie“ zahrnutý do odovzdania posolstva.

Tri verše, ktoré zvažujeme, predstavujú záverečné posolstvo ľudstvu, no nielen jednoducho záverečné posolstvo — ešte dôležitejšie je, že tieto tri verše predstavujú záverečné posolstvo „výstrahy“ planéte Zem. Tento „výstražný“ charakter posolstva sa odhaľuje vtedy, keď je určitá skupina osôb označená za „blahoslavenú“ preto, že čítala, počula a zachovávala „to, čo je v ňom napísané“. Jestvuje skupina osôb, ktorá nebude čítať ani počúvať výstrahu predstavenú ako „Zjavenie Ježiša Krista“. Pre nich je nemožné, aby boli blahoslavení. Je zrejmé, že ak jestvuje skupina, ktorá je blahoslavená za to, že číta, počúva a zachováva to, čo je napísané, potom jestvuje aj skupina, ktorá blahoslavená nie je. Bude človek čítať, počúvať a zachovávať posolstvo Zjavenia Ježiša Krista? Ak áno, bude blahoslavený; ak nie, bude prekliaty.

„Prorok hovorí: ‚Blahoslavený je ten, kto číta‘ — sú takí, ktorí nebudú čítať; požehnanie nie je pre nich. ‚A tí, ktorí počúvajú‘ — sú aj takí, ktorí odmietajú počúvať čokoľvek o proroctvách; požehnanie nie je pre túto skupinu. ‚A zachovávajú to, čo je v nej napísané‘ — mnohí odmietajú dbať na výstrahy a pokyny obsiahnuté v Zjavení; nijakí z nich si nemôžu nárokovať zasľúbené požehnanie. Všetci, ktorí zosmiešňujú predmety proroctva a posmievajú sa symbolom, ktoré sú tu slávnostne podané, všetci, ktorí odmietajú napraviť svoj život a pripraviť sa na príchod Syna človeka, zostanú bez požehnania.“ The Great Controversy, 341.

Výraz „čas je blízko“ v treťom verši označuje, že v dejinách prichádza posledné výstražné posolstvo v určitom, presne vymedzenom čase. „Ten čas“ — (určitý čas) „je blízko.“ Určitý čas sa má čoskoro dostaviť, lebo je blízko, a Boží ľud (predstavovaný Jánom) rozumie posolstvu skôr, než ten „čas“ nastane. Ján napísal knihu Zjavenia približne na konci prvého storočia, predsa však tieto verše označujú, že v dejinách ďaleko po roku 100 nastane okamih, keď bude hlásané záverečné výstražné posolstvo. Keď ten „čas“ „je“ „blízko“, posolstvo, ktoré označuje „veci, ktoré

sa majú čoskoro stať“, bude zjavené Božím služobníkom.

V tejto sérii článkov budú Biblia a spisy Ellen Whiteovej použité ako autorita na potvrdenie výkladu biblických pasáží, ktoré citujeme.

Budeme sa odvolávať aj na pravidlá prorockého výkladu zostavené Williamom Millerom a na pravidlá uvedené v kompilácii s názvom Prorocké kľúče. Použijeme aj prorockú štúdiu nazvanú Habakukove tabuľky.

Nemáme v úmysle definovať každé pravidlo, ktoré používame. V záujme stručnosti budeme jednoducho odkazovať na kompiláciu Prophetic Keys pre každého, kto si želá prečítať podrobnejšie doloženie daného pravidla. V sérii Habakkuk's Tables máme v úmysle poukázať na určité výklady, v ktorých je téma, ktorej sa stručne dotkneme, rozpracovaná do väčšej hĺbky.

Keď postupujeme v štúdiu knihy Zjavenia, povzbudzujeme k verejnej odozve, odpovieme však iba na podnety, ktoré prispievajú k prebiehajúcemu štúdiu. Rozsah našej diskusie bude zahŕňať súčasnú sériu prezentácií, prorocké pravidlá, ktoré uplatňujeme, a informácie nachádzajúce sa v Habakukových tabuľkách.

Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa musí čoskoro stať; a oznámil to, poslaúc svojho anjela svojmu služobníkovi Jánovi, ktorý vydal svedectvo o slove Božom a o svedectve Ježiša Krista, o všetkom, čo videl. Blahoslavený je ten, kto číta, a tí, ktorí počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú to, čo je v ňom napísané, lebo čas je blízko. Zjavenie 1:1–3.

Grécke slovo preložené ako „oznámil“ znamená „naznačiť“. Posolstvo poslal prostredníctvom „svojho“ anjela a oznámil ho prostredníctvom „svojho“ anjela. Tým „svojím“ anjelom je Gabriel.

„Slová anjela: ‚Ja som Gabriel, ktorý stojím pred Bohom,‘ ukazujú, že zastáva postavenie vysokej cti na nebeských dvoroch. Keď prišiel s posolstvom k Danielovi, povedal: ‚A niet nikoho, kto by so mnou držal v týchto veciach, iba Michael [Kristus], váš knieža.‘ Daniel 10:21. O Gabrielovi hovorí Spasiteľ v Zjavení, keď vraví, že ‚ho poslal a oznámil po svojom anjelovi svojmu služobníkovi Jánovi‘. Zjavenie 1:1.“ Túžba vekov, 99.

Anjel Gabriel je poslaný s posolstvom a anjel Gabriel toto posolstvo aj predstavuje. Keď ľudstvo dospeje v dejinách do bodu, keď „čas je blízko“, aby bolo vyhlásené posledné výstražné posolstvo, toto posledné posolstvo je znázornené anjelom. V knihe Zjavenia sú „posolstvá“ často znázornené ako anjeli a, prirodzene, grécke slovo preložené v Zjavení ako „anjel“ znamená posol.

Každé zjavenie Božej pravdy, ktoré v dejinách prišlo, je bezpochyby zjavením Ježiša Krista, avšak Zjavenie Ježiša Krista v prvej kapitole knihy Zjavenie je záverečným varovaním pre ľudstvo a nastáva v konkrétnom okamihu, ktorý je predstavený ako „čas“. V knihe Zjavenie je ešte iný úsek, v ktorom Ján uvádza, že „čas je blízko“. Tento ďalší úsek poskytuje druhého svedka na preskúmanie počiatkových tvrdení, ktoré som uviedol o veršoch jeden až tri.

A povedal mi: Tieto slová sú verné a pravdivé; a Pán, Boh svätých prorokov, poslal svojho anjela, aby ukázal svojim sluhom, čo sa má onedlho stať. Hľa, prichádzam skoro: blahoslavený

je ten, kto zachováva slová proroctva tejto knihy.

A ja, Ján, som videl tieto veci a počul som ich. A keď som počul a videl, padol som, aby som sa klaňal pred nohami anjela, ktorý mi ukázal tieto veci.

I povedal mi: Hľaď, nerob to! Som tvoj spoluslužobník i spoluslužobník tvojich bratov prorokov a tých, ktorí zachovávajú slová tejto knihy. Bohu sa klaňaj.

I hovorí mi: Nezapečat'uj slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko. Kto pácha nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je poškvrnený, nech sa poškvrňuje ešte; a kto je spravodlivý, nech koná spravodlivosť ešte; a kto je svätý, nech sa posväcuje ešte. Zjavenie 22:6–11.

Na konci knihy Zjavenia nachádzame ten istý predmet ako na jej začiatku. Znovu sa poukazuje na proces sprostredkovania i na poslanstvo, keď „Pán Boh“ „poslal svojho anjela, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má onedlho stať“. A hneď ako je služobníkom ukázané poslanstvo označujúce „to, čo sa má onedlho stať“, Kristus oznamuje, že príde skoro. Toto je poslanstvo, ktoré predchádza druhému príchodu Krista, a preto je to posledné varovné poslanstvo — to isté poslanstvo, ktoré je v prvom verši prvej kapitoly predstavené ako „Zjavenie Ježiša Krista“. Požehnanie zaslúbené v prvých troch veršoch Zjavenia sa opakuje slovami: „blahoslavený je ten, kto zachováva slová proroctva tejto knihy.“

V týchto veršoch nachádzame rozšírenie procesu komunikácie predstaveného v prvej kapitole, lebo vidíme, že po tom, čo Gabriel odovzdá poslanstvo Jánovi, je Ján týmto poslanstvom natoľko ohrozený, že sa usiluje vzdať Gabrielovi poklonu; ten potom využije Jánovo nedorozumenie na to, aby ukázal, že nebeskí anjeli, pozemskí proroci a všetci, ktorí zachovávajú slová tohto poslania, sú „spoluslužobníci“, ktorí majú uctievať Boha Stvoriteľa, nie Božie stvorenie.

Tieto verše opisujú tie isté udalosti a poslanstvo, ktorými sa zaoberáme v prvej kapitole. Opakujú verné a pravdivé výroky, ktoré ukazujú Božím služobníkom, čo sa musí onedlho vykonať. Poslanstvo je opäť zasadené do kontextu procesu komunikácie medzi Bohom a Jeho služobníkmi. V dvadsiatej druhej kapitole nachádzame ďalší dôkaz, že toto poslanstvo je poslanstvom posledného varovania, lebo „čas“, ktorý je „blízko“, je označený ako čas nastávajúci tesne pred uzavretím ľudskej doby skúšky; lebo výrok, že „kto pácha nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je poškvrnený, nech sa poškvrňuje ešte; a kto je spravodlivý, nech koná spravodlivosť ešte; a kto je svätý, nech sa posväcuje ešte“, označuje uzavretie doby skúšky, čím označuje začiatok siedmich posledných rán, ktoré sa následne završujú Druhým príchodom Krista.

„V tom čase povstane Michael, veľké knieža, ktoré stojí za synmi tvojho ľudu; a nastane čas súženia, akého nebolo odvtedy, čo povstal národ, až do toho času; a v tom čase bude tvoj ľud vyslobodený, každý, kto bude nájdený zapísaný v knihe.“ Daniel 12:1.

„Keď sa poslanstvo tretieho anjela uzavrie, milosť už viac neoroduje za vinných obyvateľov zeme. Boží ľud vykonal svoje dielo. Prijal ‚neskorý dážď‘, ‚občerstvenie od prítomnosti Pánovej‘ a je pripravený na hodinu skúšky, ktorá je pred ním. Anjeli sa v nebi ponáhľajú sem a tam. Anjel vracajúci sa zo zeme oznamuje, že jeho dielo je dokonané; na svet bola uvedená posledná skúška a všetci, ktorí sa preukázali ako verní Božským prikázaniam, prijali ‚pečať

živého Boha‘. Potom Ježiš prestáva so svojím príhovorom vo svätyni na výsostiach. Pozdvihne svoje ruky a mocným hlasom povie: ‚Stalo sa;‘ a celý zástup anjelov si skladá koruny, keď prednáša slávnostné vyhlásenie: ‚Kto robí nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je poškvrnený, nech sa ešte poškvrňuje; a kto je spravodlivý, nech ešte činí spravodlivosť; a kto je svätý, nech sa ešte posväcuje.‘ Zjavenie 22:11. O každom prípade bolo rozhodnuté pre život alebo pre smrť.“ Veľký spor, 613.

Na začiatku knihy Zjavenie a na konci knihy Zjavenie je predstavený ten istý príbeh. Spojenie týchto dvoch pasáží nám umožňuje pochopiť, že „Zjavenie Ježiša Krista“ je posledným výstražným posolstvom ľudstvu pred Kristovým druhým príchodom. Toto posolstvo je symbolicky znázornené anjelom, ktorý prichádza tesne pred ukončením času milosti. Posolstvo rozdeľuje ľudstvo na dve skupiny podľa toho, či čítajú, počujú a zachovávajú posolstvo, ktoré je odpečatené, keď „čas je blízko“ — tesne pred uzavretím času milosti.

„Ako sa približujeme k záveru dejín tohto sveta, proroctvá týkajúce sa posledných dní si osobitne vyžadujú naše štúdium. Posledná kniha Novej zmluvy je plná pravdy, ktorej potrebujeme porozumieť. Satan zaslepil mysle mnohých, takže s radosťou prijali akúkoľvek zámienku, aby si neurobili zo Zjavenia predmet svojho štúdia.

„Kniha Zjavenia v spojení s knihou Daniel vyžaduje dôkladné štúdium. Nech každý bohabojný učiteľ uváži, ako čo najjasnejšie pochopiť a predložiť evanjelium, ktoré náš Spasiteľ osobne prišiel oznámiť svojmu služobníkovi Jánovi: ‚Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má onedlho stať.‘ Nikto by sa nemal dať odradiť pri štúdiu Zjavenia pre jeho zdanlivo tajomné symboly. ‚Ak sa niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech prosí Boha, ktorý dáva všetkým štedro a bez výčitiek.‘ ‚Blaoslavený, kto číta, aj tí, ktorí počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú, čo je v ňom napísané, lebo čas je blízko.‘ Máme svetu hlásať veľké a vážne pravdy obsiahnuté v knihe Zjavenia. Tieto pravdy majú preniknúť do samých zámerov a zásad Božej cirkvi. Táto kniha by sa mala skúmať bližšie a usilovnejšie a pravdy, ktoré obsahuje, by sa mali predkladať s väčšou horlivosťou — pravdy, ktoré sa týkajú všetkých, čo žijú v týchto posledných dňoch. Všetci, ktorí sa pripravujú stretnúť svojho Pána, by mali z tejto knihy urobiť predmet úprimného štúdia a modlitby. Je práve tým, čo vyjadruje jej názov — zjavením najdôležitejších udalostí, ktoré sa majú odohrať v posledných dňoch dejín tejto zeme. Ján bol pre svoju vernú dôveru v Božie slovo a svedectvo Ježiša Krista vyhnaný na ostrov Patmos. Jeho vyhnanstvo ho však neoddelilo od Krista. Pán navštívil svojho verného služobníka v jeho vyhnanstve a dal mu poučenie o tom, čo malo prísť na svet.“

„Toto poučenie má pre nás najväčší význam; lebo žijeme v posledných dňoch dejín tejto zeme. Čoskoro vstúpime do naplnenia udalostí, o ktorých Kristus ukázal Jánovi, že sa majú stať. Keď poslovia Pánovi predkladajú tieto slávnostné pravdy, musia si uvedomiť, že zaobchádzajú s predmetmi večného významu, a mali by hľadať krst Duchom Svätým, aby hovorili nie svoje vlastné slová, ale slová, ktoré im dáva Boh.“

„Kniha Zjavenia musí byť otvorená ľudu. Mnohí boli učení, že je zapečatenou knihou, no zapečatená je iba tým, ktorí odmietajú pravdu a svetlo. Pravdy, ktoré obsahuje, musia byť zvestované, aby ľudia mali príležitosť pripraviť sa na udalosti, ktoré sa majú už čoskoro odohrať. Posolstvo tretieho anjela musí byť predložené ako jediná nádej na spasenie hynúceho

sveta.

„Nebezpečenstvá posledných dní sú nad nami a v našej práci máme varovať ľudí pred nebezpečenstvom, v ktorom sa nachádzajú. Nech nezostanú bez povšimnutia slávnostné výjavy, o ktorých proroctvo zjavilo, že sa čoskoro uskutočnia. Sme Boží poslovia a nemáme času nazvyš. Tí, ktorí chcú byť spolupracovníkmi nášho Pána Ježiša Krista, prejavia hlboký záujem o pravdy nachádzajúce sa v tejto knihe. Perom i hlasom sa budú usilovať objasniť podivuhodné veci, ktoré Kristus prišiel z neba zjaviť.“ Signs of the Times, 4. júla 1906.

Pred viac než sto rokmi, v roku 1906, nám bolo oznámené, že čoskoro „vstúpime do naplnenia udalostí, o ktorých Kristus ukázal Jánovi, že sa majú odohrať“. Posolstvo bolo ešte v roku 1906 stále zapečatené. Je dôležité pochopiť, že posolstvo Zjavenia Ježiša Krista sa Božiemu ľudu otvára tesne predtým, ako sa udalosti odohrajú. Bolo nám povedané, že kniha Zjavenia „je presne tým, čo označuje jej názov,—zjavením najdôležitejších udalostí, ktoré sa majú odohrať v posledných dňoch dejín tejto zeme.“

Sú otvorené preto, aby Boží ľud mohol vydať varovanie, aby tí, ktorí varovanie počúvajú, mohli „mať príležitosť pripraviť sa na udalosti, ktoré sa majú čoskoro odohrať“. Stojí za povšimnutie (lebo Ján predstavuje Boží ľud v období dejín, keď má byť toto posolstvo hlásané), že Ján označuje dve otázky, pre ktoré bol prenasledovaný. Bolo to „pre jeho vernú dôveru v Božie slovo a svedectvo Kristovo“, že „bol vypovedaný na ostrov Patmos“. Bol vypovedaný preto, že prijal Bibliu aj Ducha proroctva, ktorý je „svedectvom Ježišovým“.

A padol som k jeho nohám, aby som sa mu klaňal. Ale povedal mi: Hľaď, aby si to neurobil! Som tvoj spoluslužobník a spoluslužobník tvojich bratov, ktorí majú svedectvo Ježišovo. Bohu sa klaňaj! Lebo svedectvo Ježišovo je duchom proroctva. Zjavenie 19,10.

Ján predstavuje ľud na konci sveta, ktorý rozumie posolstvu zjavenia Ježiša Krista a ktorý je prenasledovaný za to, že sa pridáva Biblii i Ducha proroctva.

V prvých troch veršoch prvej kapitoly sa zdôrazňuje proces komunikácie medzi Bohom Otcom a jeho služobníkmi. Dvadsať druhá kapitola dopĺňa rozprávanie o procese komunikácie. Tieto dva úseky predstavujú začiatok i záver knihy Zjavenie a spolu podrobne opisujú úlohu Jána v prorockom znázornení. Nie je iba tým, kto napísal slová Zjavenia, ale predstavuje aj tých, ktorí na konci sveta sprostredkujú záverečné posolstvo varovania.

Pán vydal slovo; veľký bol zástup tých, ktorí ho zvestovali. Žalmy 68:11

Ján „videl“ a „počul“ „veci“, ktoré tvoria posolstvo, a bolo mu prikázané napísať a poslať toto posolstvo cirkvám.

Hovoriac: Ja som Alfa i Omega, prvý i posledný; a: Čo vidíš, napíš do knihy a pošli siedmim cirkvám, ktoré sú v Ázii: do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Tyatíry, do Sard, do Filadelfie a do Laodicey. Zjavenie 1:19.

To, čo „počul“ a „videl“, dostal príkaz zapísať a poslať siedmim zborom v Malej Ázii, ale keď prišlo na jednotlivé zbory, Ježiš nadiktoval Jánovi posolstvá priamo, lebo každé posolstvo

každému zo siedmich zborov sa začína slovami: „A anjelovi zboru v ... napíš.“ Ježiš nadiktoval jednotlivé posolstvá zborom.

Ježiš diktoval Jánovi a Ježiš tiež povedal Jánovi, aby napísal, čo videl a počul, a raz Ježiš Jánovi povedal, aby „nepísal“ to, čo počul.

A kričal veľkým hlasom, ako keď reve lev; a keď zakričal, sedem hromov vydalo svoje hlasy. A keď sedem hromov vydalo svoje hlasy, chcel som písať; ale počul som hlas z neba, ktorý mi hovoril: Zapečať to, čo vypovedalo sedem hromov, a nepíš to. Zjavenie 10:3, 4.

Jánovi bolo povedané, aby zapečatil to, čo vyrieklo sedem hromov, a tým zapečatil posolstvo siedmich hromov, tak ako bolo Danielovi prikázané zapečatiť svoju knihu až do času konca.

Ty však, ó, Daniel, zavri tieto slová a zapečať knihu až do času konca; mnohí budú pobeťovať sem i ta a poznanie sa rozmnoží.... A povedal: Choď svojou cestou, Daniel, lebo tieto slová sú zavreté a zapečatené až do času konca. Daniel 12:4, 9.

„Keď týchto sedem hromov prehovorilo svojimi hlasmi, zaznieva Jánovi, podobne ako Danielovi, príkaz týkajúci sa malej knižky: „Zapečať to, čo vyrieklo sedem hromov.““ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 971.

To, čo identifikujeme, je skutočnosť, že tak na konci, ako aj na začiatku knihy Zjavenie je označené posolstvo. Označený je aj proces odovzdávania tohto posolstva. Osobitne je riešená úloha, ktorú Ján zohráva pri odovzdávaní posolstva. Niekedy jednoducho napísal to, čo videl a počul. Inokedy mu bolo diktované a raz mu bolo povedané, aby nenapísal to, čo počul. Posolstvo Zjavenia Ježiša Krista je dané Otcom, Ježišovi, Gabrielovi a potom prorokovi Jánovi, ktorému bola zverená zodpovednosť napísať toto posolstvo a poslať ho cirkvám.

Napíš, čo si videl, a čo je, a čo sa má diať potom. Zjavenie 1,19.

Mohlo by byť možné čítať tento verš a nerozpoznať prorocký princíp obsiahnutý v príkaze, aby Ján písal. Zaznamenávať „veci“, ktoré videl a počul, znamená zapisovať súčasné dejiny, lebo v Jánovom čase tieto „veci“ boli. Zaznamenávanie súčasných dejín, a pritom zároveň zapisovanie vecí, ktoré budú v budúcnosti, je základným prorockým pravidlom v knihe Zjavenia. Ján je použitý na zdôraznenie a znázornenie práve tohto princípu a jeho dôležitosti, lebo mu bolo v podstate povedané, aby písal „to, čo je, a“ tým budeš zároveň zapisovať „to, čo sa má diať potom“, pretože dejiny sa opakujú. Táto prorocká technika je Ježišovým podpisom, lebo podpis je meno a jeho meno v prvej kapitole Zjavenia je Alfa a Omega. Koniec stotožňuje so začiatkom.

Práve začíname štúdium „Zjavenia Ježiša Krista“ a momentálne sa zaoberáme prvými tromi veršami prvej kapitoly. Záverečné výstražné posolstvo nazvané „Zjavenie Ježiša Krista“ je odovzdávané od nebeského Otca Ježišovi, od Ježiša Gabrielovi, od Gabriela Jánovi, ktorý ho zaznamenáva do knihy, aby bola poslaná cirkvám. Pretože je toto posolstvo tak priamo pomenované ako „Zjavenie Ježiša Krista“, je dôležité všimnúť si, že zo všetkých prvkov, ktoré boli ľuďom napísané prostredníctvom inšpirovaného Slova zjavujúceho Krista, jedna charakteristická črta toho, kým a čím Ježiš je, je znázornená v činnosti Jána pri zaznamenávaní posolstva. Keď písal o veciach, ktoré vtedy boli, písal zároveň aj o veciach, ktoré ešte len mali byť.

Pravda o opakovaní dejín je znázornená vtedy, keď Ján zapisuje výstrahu pre svoju dobu, ktorá je zároveň výstrahou aj pre budúci čas. Keď Ján na začiatku kresťanskej cirkvi písal siedmim zborom, zároveň písal aj výstrahu pre kresťanskú cirkev na konci sveta. Tento atribút Kristovho charakteru je znázornený vtedy, keď je Kristus nazývaný Alfa a Omega, alebo začiatok a koniec, alebo prvý a posledný. Biblia v skutočnosti označuje tento atribút Kristovho charakteru za to, čo dokazuje, že je jediným Bohom.

V prvej kapitole Zjavenia nachádzame Ježiša, ako sa stotožňuje ako Alfa a Omega.

Bol som v Duchu v deň Pánov a počul som za sebou mohutný hlas ako zvuk trúby, ktorý hovoril: Ja som Alfa i Omega, prvý i posledný; a: Čo vidíš, napíš do knihy a pošli to siedmim cirkvám, ktoré sú v Ázii: do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Tyatír, do Sard, do Filadelfie a do Laodicey.

A obrátil som sa, aby som videl hlas, ktorý ku mne hovoril. A keď som sa obrátil, videl som sedem zlatých svietnikov; a uprostred siedmich svietnikov toho, ktorý bol podobný Synovi človeka, odetého rúchom až po nohy a prepásaného na prsiach zlatým pásom. Jeho hlava a jeho vlasy boli biele ako vlna, biele ako sneh, a jeho oči boli ako plameň ohňa; a jeho nohy boli podobné ligotavému bronzu, akoby rozžeravenému v peci; a jeho hlas bol ako hukot mnohých vôd. A vo svojej pravej ruke mal sedem hviezd; a z jeho úst vychádzal ostrý dvojsečný meč; a jeho tvár bola ako slnko, keď svieti vo svojej sile.

A keď som ho uvidel, padol som mu k nohám ako mŕtvy. A položil na mňa svoju pravú ruku a povedal mi: Neboj sa; ja som prvý i posledný. Zjavenie 1:10–17.

V týchto veršoch je mnoho pravdy, no tu by som iba poukázal na to, že keď Ján počul Kristov hlas podobný trúbe a obrátil sa, aby videl, Kto to k nemu hovoril, uvidel Ježiša Krista ako nebeského Veľkňaza vo svätom mieste nebeskej svätyne. Ježiš sa potom označil ako Alfa a Omega a ako prvý i posledný. V posolstve a jeho podaní v prvých troch veršoch sme našli líniu pravdy, ktorá zodpovedala línii pravdy na konci Zjavenia. Ako Alfa a Omega Ježiš znázorňuje koniec počiatkom, posledné prvým. Na konci knihy Zjavenie, tak ako na jej začiatku, sa znovu označuje ako Alfa a Omega.

I riekol mi: Tieto slová sú verné a pravdivé; a Pán, Boh svätých prorokov, poslal svojho anjela, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má onedlho stať. Hľa, prídem čoskoro; blahoslavený je ten, kto zachováva slová proroctva tejto knihy.

A ja, Ján, som videl tieto veci a počul som ich. A keď som ich počul a videl, padol som, aby som sa klaňal pred nohami anjela, ktorý mi ukázal tieto veci. Vtedy mi povedal: Hľaď, nerob toho, lebo som tvoj spoluslužobník i spoluslužobník tvojich bratov prorokov a tých, ktorí zachovávajú slová tejto knihy: klaňaj sa Bohu.

A hovorí mi: Nezapečatuj slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko.

Kto pácha nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je nečistý, nech je nečistý ešte; a kto je spravodlivý, nech je spravodlivý ešte; a kto je svätý, nech je svätý ešte.

A hľa, prídem čoskoro a moja odplata je so mnou, aby som odplatil každému podľa jeho skutku. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný. Zjavenie 22:7–13.

Kniha Zjavenia starostlivo opisuje, že keď Ján zaznamenáva posolstvo, toto posolstvo je založené na zásade, že začiatok znázorňuje koniec. Toto posolstvo je prvou pravdou odhalenou v knihe Zjavenia a tá istá pravda je poslednou, o ktorej sa v knihe hovorí. A vo svedectve na začiatku i na konci knihy Zjavenia sa Ježiš stotožňuje ako Alfa a Omega, počiatok i koniec a ako prvý i posledný.

Prvé tri verše knihy Zjavenie identifikujú posledné výstražné posolstvo pre ľudstvo. Je to výstraha, ktorá predchádza siedmim posledným ranám a druhému príchodu Krista. Posolstvo Zjavenia Ježiša Krista bolo „poslané a oznámené znameniami“ „skrze jeho anjela“.

To isté výstražné posolstvo je potom stotožnené v poslednej pasáži Zjavenia a je tiež predstavené ako tretí anjel zo štrnástej kapitoly Zjavenia.

A tretí anjel ich nasledoval a hovoril mocným hlasom: Ak sa niekto klania šelme a jej obrazu a prijíma jej znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku, aj ten bude piť z vína Božieho hnevu, ktoré je naliate neriedené do kalicha jeho rozhorčenia; a bude mučený ohňom a sírou pred svätými anjelmi a pred Baránkom. A dym ich múk vystupuje na veky vekov; a nemajú pokoja ani vodne ani v noci tí, ktorí sa klaňajú šelme a jej obrazu, a ktokoľvek prijíma znamenie jej mena. Zjavenie 14:9–11.

Posolstvo posledného varovania je posolstvo predstavené ako tretí anjel. Je posledným varovaním, lebo priamo označuje poslednú skúšku pre ľudstvo. Nasleduje ešte iný anjel, ktorý sa pripája k tretiemu anjelovi, a aj tento anjel je posolstvom posledného varovania.

Potom som videl zostupovať z neba iného anjela, ktorý mal veľkú moc; a zem bola osvietená jeho slávou. A zvolal mocným hlasom: Padol, padol Babylon veľký a stal sa príbytkom démonov, pelešou každého nečistého ducha a klieťkou každého nečistého a ohavného vtáka. Lebo všetky národy pili z vína hnevu jej smilstva, králi zeme s ňou smilnili a kupci zeme zbohatli z hojnosti jej prepychu.

A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z nej, ľud môj, aby ste nemali účasť na jej hriechoch a aby ste neprijali z jej rán. Lebo jej hriechy dosiahli až po nebo a Boh sa rozepamätal na jej nepravosti. Zjavenie 18,1–5.

Posolstvo, ktoré je Zjavením Ježiša Krista, je predstavené v prvej kapitole, štrnástej kapitole, osemnástej kapitole a dvadsiatej druhej kapitole. Toto posolstvo je označené anjelom, ktorý je v prvom i poslednom odkaze v Zjavení stotožnený s anjelom Gabrielom, a potom je v štrnástej a osemnástej kapitole toto posolstvo symbolicky znázornené anjelom letiacim po nebi alebo zostupujúcim z neba.

Anjel, ktorý zostupuje z neba v osemnástej kapitole, je predobrazne zobrazený už skôr v desiatej kapitole, keď anjel zostupuje a kladie jednu nohu na zem a druhú na more. Tento anjel má knihu, ktorú je Jánovi prikázané zjesť a ktorá mu robí ústa sladkými, ale brucho horkým. Kniha, ktorú Ján zje, je posolstvom, a posolstvo predstavované malou knihou je predobrazom posolstva anjela zo

Zjavenia osemnásťtej kapitoly, takže aj ono je znázornením posledného výstražného posolstva.

Je nám povedané, že Božie posolstvo bolo poslané a oznámené prostredníctvom anjela; a keď pozorne hľadáme, ako je posledné varovné posolstvo znázornené v knihe Zjavenie, zistíme, že anjel sedemkrát označuje posledné varovné posolstvo. V prvom i v poslednom prípade to bol anjel Gabriel. Potom v desiatej kapitole Zjavenia vidíme anjela zostupovať s malou knižkou v ruke. V štrnásťtej kapitole Zjavenia máme ďalších troch anjelov, ktorí všetci predstavujú posledné varovné posolstvo. Potom v osemnásťtej kapitole Zjavenia máme ešte iného anjela, ktorý predstavuje to isté posledné varovné posolstvo. Sedem posledných varovných posolstiev je predstavených anjelmi. Prvým i posledným je anjel Gabriel a päť anjelov medzi prvým a posledným sú symbolickí anjeli.

Samozrejme, aj každá zo siedmich cirkví má svojho anjela, ale tí nesú posolstvo cirkvám, zatiaľ čo záverečné výstražné posolstvo, o ktorom sme hovorili, je posolstvo, ktorého adresátom je celý svet.

Každá zo siedmich prorockých línií predstavujúcich záverečné varovné posolstvo by mala byť starostlivo preskúmaná a navzájom zosúladená, avšak v tomto bode si želim jednoducho vymedziť základný princíp Alfy a Omegy. Prvý raz, keď je nejaký predmet spomenutý v Božom slove, predstavuje najdôležitejší odkaz. Prvý raz, keď je v Biblii spomenuté „semeno“, je v 1. Mojžišovej 1,11, kde sa nám hovorí, že semeno bude plodiť „podľa svojho druhu“. Prvá zmienka o semene zdôrazňuje, že má DNA potrebnú na to, aby sa samo reprodukovalo. Ježiš označil Božie Slovo za semeno.

V ten istý deň vyšiel Ježiš z domu a posadil sa pri mori. A zhromaždili sa k nemu veľké zástupy, takže vstúpil na loď a posadil sa; a celý zástup stál na brehu. A hovoril im mnoho vecí v podobenstvách, povediac:

Aj, rozsievateľ vyšiel siať. A keď rozsieval, niektoré semená padli vedľa cesty, a prileteli vtáky a pozobali ich. Iné padli na skalnaté miesta, kde nemali mnoho zeme; a hneď vzišli, pretože nemali hlbokú zem. Ale keď vyšlo slnko, spálilo ich; a pretože nemali koreňa, vyschli. Iné padli medzi trnie; a trnie vyrástlo a udusilo ich. Ale iné padli do dobrej zeme a priniesli úrodu, niektoré stonásobnú, niektoré šesťdesiatnásobnú a niektoré tridsaťnásobnú. Kto má uši na počúvanie, nech počúva.

A učeníci pristúpili a povedali mu: Prečo k nim hovoríš v podobenstvách?

On im odpovedal: Pretože vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale im to nie je dané. Lebo každému, kto má, bude dané a bude mať hojnosť; ale tomu, kto nemá, bude odňaté aj to, čo má. Preto im hovorím v podobenstvách: lebo hľadiac nevidia a počúvajúc nepočujú ani nechápu. A naplňa sa na nich proroctvo Izaiášovo, ktoré hovorí: Sluchom budete počuť, a neporozumiete; a hľadiac budete hľadiť, a nevidíte. Lebo srdce tohto ľudu stuhlo, a ušami ťažko počujú, a svoje oči zavreli, aby azda očami nevideli a ušami nepočuli a srdcom neporozumeli a neobrátili sa, a ja by som ich neuzdravil.

Ale blahoslavené sú vaše oči, že vidia, a vaše uši, že počujú. Lebo veru vám hovorím, že mnohí proroci a spravodliví mužovia si žiadali vidieť to, čo vy vidíte, a nevideli; a počuť to, čo vy počujete, a nepočuli.

Počujte teda podobenstvo o rozsievачovi.

Keď niekto počúva slovo o kráľovstve a nechápe ho, prichádza ten zlý a uchvacuje to, čo bolo zasiate v jeho srdci. To je ten, kto prijal semeno pozdĺž cesty.

Ale ten, kto prijal semeno na skalnaté miesta, je ten, kto počúva slovo a hneď ho s radosťou prijíma; no nemá v sebe koreňa, ale je len dočasný; lebo keď pre slovo nastane súženie alebo prenasledovanie, hneď sa pohoršuje.

A ten, kto prijal semeno medzi trnie, je ten, kto počúva slovo; ale starosť o tento svet a zvodnosť bohatstva dusia slovo, a tak sa stáva neplodným.

Ale ten, kto prijal semeno do dobrej zeme, je ten, kto počúva slovo a rozumie mu; ten aj prináša úrodu a vydáva ju: jeden stonásobnú, iný šesťdesiatnásobnú, ďalší tridsaťnásobnú. Matúš 13:1–23.

Semeno, ktorým je Božie Slovo, má všetku DNA potrebnú na to, aby vytvorilo úplnú rastlinu. Prvá zmienka o nejakej téme v Božom Slove zahŕňa všetky prvky danej témy, ktoré existujú. Táto skutočnosť sa označuje ako „pravidlo prvej zmienky“. Čím dôkladnejšie sa toto pravidlo skúma, tým istejším sa stáva.

Skôr než budeme pokračovať v našom výklade Alfy a Omegy a definície Božieho Slova ako semena, stojí za to uvážiť z úryvku, ktorý sme práve citovali v Matúšovi, niekoľko významných bodov relevantných pre naše skúmanie knihy Zjavenia. Všetci proroci hovoria o konci sveta.

„Každý zo starodávnych prorokov hovoril menej pre svoju vlastnú dobu než pre našu, takže ich prorokovanie je v platnosti pre nás. A toto všetko sa im prihodilo ako predobrazy, a bolo to napísané na naše napomenutie, ku ktorým prišli konce vekov.“ 1 Korint'anom 10:11. „Nie sebe samým, ale nám slúžili tým, čo vám teraz zvestovali tí, ktorí vám kázali evanjelium skrze Ducha Svätého zoslaného z neba; do čoho si túžia anjeli nazrieť.“ 1 Petra 1:12....“

„Biblia nahromadila a zhromaždila svoje poklady pre túto poslednú generáciu. Všetky veľké udalosti a slávnostné úkony dejín Starého zákona sa opakovali a opakujú v cirkvi v týchto posledných dňoch.“ Selected Messages, kniha 3, 338, 339.

Táto pasáž prináša troch svedkov (Pavla, Petra a Ellen Whiteovú), ktorí dosvedčujú skutočnosť, že všetci proroci hovoria o konci sveta, čo je práve ten čas, keď je tajomstvo v knihe Zjavenia odpečatené. Preto v trinástej kapitole Matúša, keď Ježiš povedal: „blahoslavené sú vaše oči, že vidia; a vaše uši, že počujú. Lebo veru vám hovorím, že mnohí proroci a spravodliví muži túžili vidieť to, čo vy vidíte, a nevideli; a počuť to, čo vy počujete, a nepočuli,“ vyjadril to isté blahoslavenstvo, ktoré je zaznamenané v prvých troch veršoch prvej kapitoly Zjavenia.

Blahoslavený je ten, kto číta, i tí, ktorí počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú to, čo je v ňom napísané, lebo čas je blízko. Zjavenie 1,3.

Ježiš predniesol podobenstvo o Rozsievачovi a potom boli učeníci vedení k tomu, aby sa naňho obrátili v súvislosti s týmto podobenstvom. No skôr než boli uvedení do rozhovoru s Ježišom, povedal im, a čo je ešte dôležitejšie, aj nám: „Kto má uši na počúvanie, nech počúva.“

Ježiš prednáša podobenstvo a uzatvára ho varovaním pre tých, ktorí budú počuť. Potom sú učenici uvedení do rozhovoru, v ktorom Ježiš rozoberá prinajmenšom tri významné myšlienky. Poukazuje na rozdiel medzi dvoma skupinami poslucháčov a pritom sa odvoláva na úryvok z knihy Izaiášovej, aby poskytol druhé svedectvo o dvoch skupinách poslucháčov (lebo pamätajte, všetko je zasadené do kontextu tých, ktorí budú počuť). Tretou myšlienkou, ktorú predkladá popri dvoch skupinách poslucháčov a knihe Izaiášovej ako druhom svedkovi, je skutočnosť, že Božie slovo je semeno. Skutočnosť, že Božie slovo je semeno, je teda súčasťou toho, čo majú počuť tí, ktorí počujú Zjavenie Ježiša Krista v prvej kapitole Zjavenia. V prvých troch veršoch sú dvaja poslucháči, tak ako sú dve skupiny poslucháčov v Matúšovi trinásť. Matúš trinásť jednoducho pridáva určitý vhl'ad do rozličných spôsobov, akými sa tí, čo odmietajú počuť, rozhodujú nepočuť. A svedectvo Izaiáša pridáva k posolstvu, ktoré máme počuť, ešte viac.

V roku, keď zomrel kráľ Uziáš, videl som Pána sedieť na tróne, vysokom a vyvýšenom, a lem jeho rúcha naplňal chrám. Nad ním stáli serafi: každý mal po šesť krídel; dvoma si zakrýval tvár, dvoma si zakrýval nohy a dvoma lietal. A volal jeden k druhému a hovoril: Svätý, svätý, svätý je Hospodin zástupov; celá zem je plná jeho slávy. A veraje dverí sa pohli od hlasu toho, ktorý volal, a dom sa naplnil dymom.

Vtedy som povedal: Beda mi! Lebo som stratený; pretože som muž nečistých pier a prebývam uprostred ľudu nečistých pier; lebo moje oči videli Kráľa, Hospodina zástupov.

Vtedy ku mne priletel jeden zo serafínov, majúc v ruke žeravý uhlík, ktorý vzal kliešťami z oltára. A dotkol sa ním mojich úst a povedal: Hľa, toto sa dotklo tvojich perí; tvoja neprávosť je odstránená a tvoj hriech je očistený.

Potom som počul hlas Pána, ktorý hovoril: Koho pošlem a kto pôjde za nás? I povedal som: Hľa, tu som; pošli mňa.

A povedal: Choď a povedz tomuto ľudu: Počúvajte ustavične, ale nerozumte; a hľad'te ustavične, ale nepoznávajú. Zatvrdni srdce tohto ľudu, zaťaž jeho uši a zavri jeho oči, aby nevidel svojimi očami, nepočul svojimi ušami, neporozumel svojím srdcom, neobrátil sa a nebol uzdravený.

Vtedy som povedal: Pane, dokedy? A on odpovedal: Dokiaľ mestá nebudú spustošené a bez obyvateľa, domy bez človeka a krajina celkom spustnutá. A Hospodin odstráni ľudí ďaleko a uprostred krajiny bude veľké opustenie. Ale ešte v nej zostane desatina, a tá sa navráti, a bude strávená; ako terebinta a ako dub, v ktorých zostáva miazga, keď zhadzujú lístie: tak sväté semeno bude jej miazgou. Izaiáš 6:1–13.

Tento úryvok z Izaiáša je, samozrejme, absolútne úžasný v hĺbke prorockých tém, ktorým sa venuje. Mnohé z týchto tém boli opakovane rozoberané v Habakukových tabuľkách, a preto len stručne zhrnieme body z tohto úryvku, ktoré podporujú naše uvažovanie o Ježišovej zmienke, že Jeho slovo je semenom.

Bolo ustanovené, že Izaiáš v danom úseku predstavuje proroka, a preto aj Boží ľud na konci času. Ešte dôležitejšie pre náš zámer je, že Izaiáš predstavuje ľud, ktorý žil v hriechu, hoci pôsobil v

Božej cirkvi. Kým Izaiáš nedostal zjavenie Božej slávy, nerozpoznal svoju vlastnú hriešnosť. Bol laodicejský, bol slepý.

„Izaiáš odsudzoval hriech iných; no teraz vidí, že aj on sám je vystavený tomu istému odsúdeniu, ktoré vyhlásil nad nimi. Vo svojom uctievaní Boha sa uspokojoval s chladným, bezduchým obradníctvom. Toto nepoznal, kým sa mu nedostalo videnia Pána. Ako nepatrná sa mu teraz javila jeho múdrosť a nadanie, keď hľadel na svätosť a velebnosť svätyne. Aký nehodný bol! aký nespôsobilý pre posvätnú službu! Jeho pohľad na seba samého mohol byť vyjadrený slovami apoštola Pavla: „Ja biedny človek! Kto ma vytrhne z tela tejto smrti?““

„No Izaiášovi bola v jeho tiesni poslaná úľava. Vtedy ku mne priletel jeden zo serafínov a v ruke mal žeravý uhlík, ktorý kliešťami vzal z oltára. Dotkol sa ním mojich úst a povedal: Hľa, toto sa dotklo tvojich perí; tvoja vina je odstránená a tvoj hriech je očistený.“ Izaiáš 6:6, 7.

Videnie dané Izaiášovi predstavuje stav Božieho ľudu v posledných dňoch. Majú výsadu vierou vidieť dielo, ktoré prebieha v nebeskej svätyni. „A otvoril sa Boží chrám v nebi a v jeho chráme bola videná archa jeho zmluvy.“ Keď vierou hľadajú do svätyne svätých a vidia Kristovo dielo v nebeskej svätyni, uvedomujú si, že sú ľuďom nečistých pier, — ľuďom, ktorého pery často hovorili márnosť a ktorého dary neboli posvätené ani použité na Božiu slávu. Plným právom môžu zúfať, keď svoju vlastnú slabosť a nehodnosť porovnávajú s čistotou a pôvabom slávneho Kristovho charakteru. Ak však oni, podobne ako Izaiáš, prijímú dojem, ktorý chce Pán vtlačiť do srdca, ak pokoria svoje duše pred Bohom, je pre nich nádej. Nad trónom sa klenie oblúk zasľúbenia a dielo vykonané pre Izaiáša bude vykonané aj v nich. Boh odpovie na prosby vychádzajúce zo skrúseného srdca.

„Cieľom tohto veľkého a slávnostného Božieho diela je zhromaždiť snopy do nebeskej sýpky; lebo zem má byť naplnená slávou Pánovou. Preto nech nikto neklesá na duchu, keď vidí prevládajúcu bezbožnosť a počuje reč vychádzajúcu z nečistých pier. Keď sa mocnosti temnosti zoradia proti Božiemu ľudu; keď satan zmobilizuje svoje sily na posledný veľký zápas a jeho moc sa bude zdať veľká a takmer zdrvivúca, [vtedy] jasný pohľad na božskú slávu, na trón vysoký a vyvýšený, preklenutý dúhou zasľúbenia, prinesie útechu, istotu a pokoj.“ Review and Herald, 22. december 1896.

Videnie „predstavuje stav Božieho ľudu v posledných dňoch“. Boží ľud v posledných dňoch sú Laodicejčania.

Anjelovi cirkvi v Laodicei napíš: Toto hovorí Amen, verný a pravdivý svedok, počiatok Božieho stvorenia: Poznám tvoje skutky, že nie si ani studený, ani horúci. Kiež by si bol studený alebo horúci! A tak, pretože si vlažný, a nie si ani studený, ani horúci, vyplňujem ťa zo svojich úst. Pretože hovoríš: Som bohatý, zbohatol som a nič nepotrebujem, a nevieš, že si biedny, úbohý, chudobný, slepý a nahý. Radím ti, aby si si odo mňa kúpil zlato prečistené v ohni, aby si zbohatol, a biele rúcho, aby si sa odel a aby sa nezjavila hanba tvojej nahoty, a pomaž si oči masťou, aby si videl.

Tých, ktorých milujem, karhám a trescem; buď teda horlivý a čiň pokánie. Hľa, stojím pri dverách a klopem; ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou. Tomu, kto zvíťazí, dám sedieť so mnou na mojom tróne, ako som aj ja

zvít'azil a posadil sa so svojím Otcom na jeho trón.

Kto má ucho, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám. Zjavenie 3:14–22.

„Posolstvo laodicejskej cirkvi je ohromujúcim odsúdením a vzťahuje sa na Boží ľud v prítomnom čase.“

„Anjelovi cirkvi v Laodicei napíš: Toto hovorí Amen, verný a pravdivý Svedok, počiatok Božieho stvorenia: Poznám tvoje skutky, že nie si ani studený, ani horúci. Kiež by si bol studený alebo horúci! A tak, pretože si vlažný, a ani studený, ani horúci, vyplňujem ťa zo svojich úst. Pretože hovoríš: Som bohatý, zbohatol som a nič nepotrebujem — a nevieš, že si biedny, úbohý, chudobný, slepý a nahý.“

„Pán nám tu ukazuje, že posolstvo, ktoré majú Jeho ľudu prinášať služobníci, ktorých povolal, aby ľud varovali, nie je posolstvom pokoja a bezpečia. Nie je iba teoretické, ale v každom ohľade praktické. Boží ľud je v posolstve Laodicejským predstavený ako ten, ktorý sa nachádza v stave telesnej istoty. Žije v pokoji, presvedčený, že sa nachádza vo vznešenom stave duchovných úspechov. Lebo hovoríš: Som bohatý, zbohatol som a ničoho nepotrebujem; a nevieš, že si biedny, úbohý, chudobný, slepý a nahý.“

„Aký väčší klam môže prísť na ľudské mysle než presvedčenie, že majú pravdu, keď sa vo všetkom mýlia! Posolstvo Pravdivého Svedka zastihuje Boží ľud v žalostnom sebaklame, a predsa úprimný v tomto klame. Nevedia, že ich stav je v Božích očiach poľutovaniahodný. Kým sa tí, ktorým je určené, lichotia, že sa nachádzajú vo vyvýšenom duchovnom stave, posolstvo Pravdivého Svedka naruša ich bezpečnosť otrasným odhalením ich skutočného stavu duchovnej slepoty, chudoby a biedy. Toto svedectvo, také prenikavé a prísne, nemôže byť omylom, lebo hovorí Pravdivý Svedok a Jeho svedectvo musí byť správne.

„Pre tých, ktorí sa cítia bezpeční vo svojich dosiahnutiach a veria, že sú bohatí na duchovné poznanie, je ťažké prijať posolstvo, ktoré vyhlasuje, že sú oklamaní a potrebujú každú duchovnú milosť. Neposvätené srdce je ‚nadovšetko klamlivé a nenapraviteľne skazené‘. Bolo mi ukázané, že mnohí si lichotia, že sú dobrými kresťanmi, hoci nemajú ani jediný lúč svetla od Ježiša. Nemajú vo svojom vlastnom živote živú skúsenosť božského života. Potrebujú hlboké a dôkladné dielo sebaponíženia pred Bohom skôr, ako pocítia svoju skutočnú potrebu vážneho, vytrvalého úsilia na získanie vzácných milostí Ducha.“ Testimonies, zväzok 3, 252, 253.

Keď bol Izaiáš vyvedený zo svojho laodicejského stavu a obrátený, dobrovoľne sa ponúkol, že ponesie svetu záverečné varovné posolstvo. Tretí verš šiestej kapitoly spája Izaiášove prorocké dejiny s prorockými dejinami Zjavenia osemnástej kapitoly, keď anjel zostupuje a zem je osvietená jeho slávou.

A po týchto veciach som videl zostupovať z neba iného anjela, ktorý mal veľkú moc; a zem sa rozžiarila jeho slávou. Zjavenie 18,1.

Izaiáš predstavuje Boží ľud v čase, keď zostupuje anjel zo zjavenia osemnástej kapitoly, lebo keď bol vzatý do nebeskej svätyne, počul serafov vyhlasovať: „Svätý, svätý, svätý je Hospodin

zástupov; celá zem je plná jeho slávy.“ Izaiáš, podobne ako Ján v Zjavení, predstavuje Boží ľud, ktorý ohlasuje posledné varovné posolstvo. Ján nazval Boží ľud „ostatkom“ a Izaiáš sa o ňom zmienil ako o „desatine“ či o desiatku. Koreňové slovo v hebrejčine znamená „dávať desiatok“.

Prorocká otázka „dokedy?“ ktorú položil Izaiáš, sa v Božom slove opakuje znova a znova (a kvôli stručnosti, odpoveď na otázku „dokedy?“ je, že označuje príchod národného nedeľného zákona v Spojených štátoch.) Podľa Ellen Whiteovej v tom čase „národné odpadnutie bude nasledované národnou skazou“ a podľa Izaiáša je to vtedy, keď „mestá budú spustošené, bez obyvateľa, a domy bez človeka, a krajina bude úplne spustošená. A Hospodin odvedie ľudí ďaleko, a uprostred krajiny nastane veľké opustenie.“ „Veľké opustenie uprostred krajiny“ sú tí „mnohí“, ktorí sú zvrhnutí pri nedeľnom zákone podľa Daniela 11,41. To sú osoby zo šiestej kapitoly Izaiáša a z trinástej kapitoly Matúša, ktoré majú oči, ale nevidia, a majú uši, ale nepočujú, a tiež tí v tretej kapitole Zjavenia, ktorí odmietajú radu laodicejskému zboru.

Vojde aj do slávnej krajiny a mnohé krajiny budú porazené; ale títo uniknú z jeho ruky, totiž Edóm, Moáb a poprední synovia Ammónovi. Daniel 11:41

Izaiáš mal videnie Ježiša Krista v Jeho svätyni, tak ako aj Ján v Zjavení. Izaiáš predstavuje „desiatok“ alebo desatinu, ktorá sa „vracia“ a „bude strávená“ ako strom. Hebrejské slovo preložené ako „strávená“ znamená stráviť ohňom. Avšak „desiatina“ má v sebe „podstatu“, ktorú oheň nestrávi. Zjavne deväť desiatín túto podstatu nemalo? Oheň, ktorý je znázornený ako pohlcujúci a stravujúci terebint a dub, je ohňom Posla zmluvy, ktorý náhle prichádza do svojho chrámu v knihe Malachiáš.

Hľa, posielam svojho posla, a pripraví cestu predou mnou; a Pán, ktorého hľadáte, náhle príde do svojho chrámu, a posol zmluvy, v ktorom máte záľubu: hľa, príde, hovorí Hospodin zástupov.

Ale kto môže obstáť v deň jeho príchodu? a kto sa udrží, keď sa zjaví? Lebo on je ako oheň taviča a ako mydlo valchárov. A bude sedieť ako tavič a čistič striebra; a očistí synov Léviho a prečistí ich ako zlato a striebro, aby prinášali Hospodinovi obeť v spravodlivosti. Potom bude obeť Júdu a Jeruzalema príjemná Hospodinovi ako za dávnych dní a ako v predošliých rokoch. Malachiáš 3:1–4.

Izaiášova desatina (ktorá je desiatkom) je zároveň Malachiášovým „darom v spravodlivosti“. Malachiášovým darom je Boží ľud, predstavený ako „synovia Léviho“, ktorí sú očistení ohňom, aby priniesli „dar v spravodlivosti“, a tí, ktorých v Izaiášovom svedectve „zožiera“ oheň, sú desatina, čiže desiatok.

Podľa milosti Božej, ktorá mi bola daná, som ako múdry staviteľ položil základ a iný na ňom stavia. Ale nech každý dáva pozor, ako na ňom stavia. Lebo nik nemôže položiť iný základ okrem toho, ktorý je už položený, a tým je Ježiš Kristus. Ak však niekto stavia na tomto základe zo zlata, striebra, drahých kameňov, dreva, sena, slamy, dielo každého vyjde najavo; lebo ten deň to ukáže, pretože sa zjaví v ohni, a oheň preskúša dielo každého, aké je. 1 Korint'anom 3:10–13.

Pavol tu vyhlasuje, že skutky každého človeka budú zjavené „ohňom“. U Malachiáša oheň spaľuje trosku. U Izaiáša sa očistenie „desiatku“ uskutočňuje „keď“ zhadzujú svoje lístie. Lístie je symbolom skrytého hriechu, pretvárinky a opovážlivosti, ako o tom svedčia Adam a Eva.

Izaiášova „desatina“ má v sebe podstatu, ktorú nemožno spáliť, a touto podstatou je „sväté semeno“. Majú v sebe Krista, nádej slávy. Sám Izaiáš je „svätým semenom“ a zároveň aj „desatinou“, s ktorou sa stotožňuje. Tak „sväté semeno“, ako aj „desatina“ sa prostredníctvom Zjavenia Ježiša Krista v Jeho svätyni vracajú z laodicejského stavu do filadelfského stavu.

Videnie Božej slávy, ktoré spôsobí, že Izaiáš zvolá, že je stratený, že je nečistým človekom a hriešnikom potrebujúcim odpustenie, sa odohráva v nebeskej svätyni, keď stromy zhadzujú svoje lístie. Slovo „zhadzujú“ znamená „vyvrhnúť“, alebo „vyrúbať“ strom. Je tu znázornené vyvrhnutie Laodicey. „Desatina“ alebo ostatok prejde očisťujúcim „ohňom“, ktorý prinesie Malachiášov Posol zmluvy, takže ich ľudské skutky budú duchovne spálené, a tak zostane iba „podstata“, ktorú nemožno spáliť, totiž „sväté semeno“. Tí, ktorí odmietnu počúvať, budú odvrhnutí ako suché mŕtve lístie, alebo budú vyplŕuť z úst Pána.

Ježiš je sväté Semeno a semeno má všetku potrebnú DNA na to, aby vytvorilo celú rastlinu. Slovo Božie je semeno, a preto prvá zmienka o nejakej veci v Slove Božom obsahuje všetky informácie potrebné na to, aby táto téma v veriacom dospela k plnej zrelosti, ak je správne pochopená.

Šiesta kapitola Izaiáša označuje ľud, ktorý nebude „počut“ v časovom období, keď MUSÍŠ počuť, aby si bol pozhnaný posolstvom Zjavenia Ježiša Krista. Ľud, o ktorom Ježiš hovoril, bol vyvoleným Božím ľudom; boli Jeho manželkou, boli Jeho zmluvným ľudom, boli starovekým Izraelom.

Staroveký Izrael alebo prvý Izrael je predobrazom novodobého Izraela alebo posledného Izraela. Boží ľud na konci sveta sú adventisti siedmeho dňa, Jeho vyvolený ľud, Jeho manželka, Jeho zmluvný ľud — novodobý Izrael. Svedectvo dejín Izaiáša spolu s dejinami Krista poskytuje dvoch svedkov, ktorí potvrdzujú, že na konci sveta sa adventizmus siedmeho dňa bude nachádzať v stratenej a nezachrániteľnej „podmienke“, predstavenej v posolstve Laodicej.

V skutočnosti nie sú nespasiteľní, ale sú nespasiteľní iba vo svojom laodicejskom stave, tak ako ním bol Izaiáš pred svojou skúsenosťou a ako ním boli Židia v dejinách Krista.

Jednou z vecí, ktoré musí laodicejský človek „počuť“, je podobenstvo o Rozsieváčovi. Musí v tomto podobenstve „počuť“, že Slovo Božie je „semeno“, sväté semeno. Keď je to „počuté“, potom je položený základ, ktorý začína odhaľovať tajomné posolstvo Zjavenia, lebo toto posolstvo je zahalené v hlbokom poznaní, že Ježiš je Alfa i Omega, Prvý i Posledný, Počiatok i Koniec. Porozumieť vzťahu konca k počiatku zahŕňa aj porozumenie tomu, že Ježiš je Slovo a že On je Semeno.

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A svetlo svieti v temnote a temnota ho nepojala. Ján 1,1–5.

Abrahámovi a jeho semenu boli dané zaslúbenia. Nehovorí: „A semenám,“ ako o mnohých, ale ako o jednom: „A tvojmu semenu,“ ktorým je Kristus. Galat'anom 3,16.

Na pochopenie vzťahu medzi koncom a začiatkom je potrebné porozumieť „pravidlu prvého zmienenia“. Pravidlo prvého zmienenia určuje, že začiatok určitej témy je pre ňu najdôležitejším odkazom, lebo obsahuje celý príbeh, pretože ako Slovo Božie je semenom. Posledný odkaz je druhý v dôležitosti v tom zmysle, že práve tam sú všetky prvky príbehu zviazané dohromady, takže nezostávajú nijaké otvorené konce. No sú to odkazy uprostred témy, ktoré dodávajú príbehu silu a jasnosť, a v tomto zmysle je stred rovnako nevyhnutný ako začiatok alebo koniec.

O tejto téme by sa dalo povedať ešte omnoho viac, ale keď sa vrátíme k úseku v Matúšovi trinást', môžeme si všimnúť, že Ježiš označil dve skupiny ľudí, ktorí počujú alebo nepočujú. Označuje viac než jeden spôsob, ako nepočuť, no potom vyslovuje požehnanie nad tými, ktorí počujú.

Ale blahoslavené sú vaše oči, lebo vidia, a vaše uši, lebo počujú. Lebo veru vám hovorím, že mnohí proroci a spravodliví ľudia túžili vidieť to, čo vy vidíte, a nevideli; a počuť to, čo vy počujete, a nepočuli. Vy teda počujte podobenstvo o rozsievачovi. Matúš 13:16–18.

Prorocky je teda toto „požehnanie“ tým istým požehnaním ako v Zjavení 1:3:

Blahoslavený je ten, kto číta, a tí, ktorí počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú to, čo je v ňom napísané, lebo čas je blízko.

Ježišov odkaz v trinástej kapitole Matúša na Izaiáša 6 v spojení so spismi Ellen Whiteovej potvrdzuje, že na konci sveta sú videné a počuté veci také veľkolepé, že mnohí spravodliví muži a proroci túžili žiť v tom časovom období, keď malo byť odpečatené záverečné výstražné posolstvo a keď ich ľudia potom mali „vidieť“ a „počuť“.

Jánovi bolo prikázané zapečatiť to, čo vyslovilo „Sedem hromov“ v desiatej kapitole, a v dvadsiatej druhej kapitole zaznieva výrok: „Nezapečat' slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko.“ Nasledujúci verš označuje uzavretie doby skúšky ľudstva. Tesne pred uzavretím doby skúšky zaznieva výrok, aby bolo „Sedem hromov“ odpečatené, čo je v tom čase jediná pasáž v knihe Zjavenia, ktorá je zapečatená. O „Siedmich hromoch“ sme poučení, že predstavujú začiatok a koniec adventizmu.

„Osobitné svetlo dané Jánovi, ktoré bolo vyjadrené v siedmich hromoch, bolo načrtnutím udalostí, ktoré sa mali odohrať pod posolstvami prvého a druhého anjela....“

„Keď týchto sedem hromov prehovorilo svojimi hlasmi, prichádza k Jánovi, podobne ako k Danielovi vzhľadom na malú knihu, príkaz: ‚Zapečat' to, čo hovorilo sedem hromov.‘ To sa vzťahuje na budúce udalosti, ktoré budú zjavené vo svojom poradí.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 971.

Sedem hromov predstavuje udalosti na začiatku adventizmu v dejinách posolstva prvého a druhého anjela, od roku 1798 až do 22. októbra 1844, a v tom istom článku uvedenom vyššie sme informovaní, že Sedem hromov „sa vzťahuje na budúce udalosti, ktoré budú odhalené vo svojom poradí“. Počiatočné dejiny adventizmu znázorňujú záver adventizmu, lebo Ježiš Kristus ako Alfa a

Omega kladie svoj podpis na celé dejiny adventizmu, pretože sú rovnako posvätnými dejinami, ako boli dejiny starovekého Izraela.

Podľa Ježiša v trinástej kapitole Matúša sú tieto udalosti tým, čo proroci túžili vidieť a za poznanie čoho boli učeníci blahoslavení. Títo učeníci predstavujú Boží ľud na konci sveta, ktorý je blahoslavený za to, čo vidí a počuje. To, čo vidia a počujú, je posolstvo Zjavenia Ježiša Krista, ktoré je tiež predstavené posolstvom Siedmich hromov, predstavujúcich dejiny milleritov aj dejiny sto štyridsiatich štyroch tisíc.

„Všetky posolstvá dané v rokoch 1840–1844 majú byť teraz podané s mocou, lebo mnohí ľudia stratili správny smer. Tieto posolstvá majú zaznieť vo všetkých cirkvách.“

„Kristus povedal: ‚Blahoslavené sú vaše oči, že vidia; a vaše uši, že počujú. Lebo veru vám hovorím, že mnohí proroci a spravodliví muži žiadali vidieť to, čo vidíte vy, a nevideli; a počuť to, čo počujete vy, a nepočuli‘ [Matúš 13,16.17]. Blahoslavené sú oči, ktoré videli to, čo bolo videné v rokoch 1843 a 1844.“

„Posolstvo bolo dané. A pri opakovaní tohto posolstva nemá byť nijaké meškanie, lebo znamenia času sa naplňajú; záverečné dielo musí byť vykonané. Veľké dielo bude vykonané v krátkom čase. Čoskoro bude z Božieho ustanovenia dané posolstvo, ktoré vzrastie v mocné volanie. Potom Daniel povstane vo svojom údele, aby vydal svoje svedectvo.“ Manuscript Releases, zväzok 21, 437.

Ellen Whiteová označuje dejiny, ktoré Kristus označil za dejiny, ktoré si spravodliví muži túžili vidieť, ako dejiny milleritov od roku 1840 do roku 1844, a potom hovorí, že „posolstvo bude čoskoro dané z Božieho ustanovenia, ktoré vzrastie do hlasného volania“. „Hlasné volanie“ symbolizuje záverečné varovanie tretieho anjela, a keď bude toto posolstvo dané, zopakuje dejiny počiatku adventizmu. Záverečné varovné posolstvo sú „posolstvá“, ktoré „majú ísť ku všetkým cirkvám“, a všetky „posolstvá dané v rokoch 1840–1844 majú byť teraz účinené pôsobivými“.

Alfa a Omega znázorňuje koniec prostredníctvom začiatku. Ellen Whiteová uvádza, že „posolstvá majú ísť ku všetkým cirkvám“, a Ježiš povedal Jánovi: „Ja som Alfa a Omega, prvý a posledný; a čo vidíš, napíš do knihy a pošli siedmim cirkvám, ktoré sú v Ázii: do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Tyatír, do Sard, do Filadelfie a do Laodicey.“

Posolstvá rokov 1840 až 1844 sú súčasťou toho, čo má byť poslané cirkvám.